

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) O. Tănase

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, I. Cotruță, V. Negru

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul municipal Chișinău, intervenienți accesorii Nicolae Dosca și Alexandru Dormenco, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 07 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 20 august 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul municipal Chișinău, intervenienți accesorii Nicolae Dosca și Alexandru Dormenco, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-47 din 19 mai 2015 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Alexandru Lăpușneanu, 1 lit. A(01) (subsol), dlor Nicolae Dosca și Alexandru Dormenco”.

În motivarea acțiunii a indicat că, Consiliul municipal Chișinău, la 19 mai 2015 a adoptat decizia nr. 3/45-47, prin care lui Nicolae Dosca și Dormenco Alexandru s-a transmis în locațiune, pe un termen de 3 ani, încăperea cu suprafața de 8,1 m.p. din mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, 1, identificată cu lit. A(01) (subsol).

Sușține că în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, efectuând controlul de legalitate a deciziei menționate, a stabilit că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației.

Astfel, în conformitate cu art. 68 din Legea privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-1267 din 24 iunie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea deciziei notificate.

Menționează reclamantul că, conform prevederilor art. 68 alin. (2) și (3) din Legea privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat, sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Relevă că, la adoptarea deciziei sus menționate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) Legea privind administrația publică locală, care prevede că, bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Conform prevederilor punctului 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sînt justificate (nu sînt acoperite de chiria pe 6 luni).

Consideră reclamantul Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Astfel, Consiliul municipal Chișinău, respectând prevederile legale enunțate, urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii menționate în decizia contestată.

Invocă că Consiliul municipal Chișinău, la adoptarea actului administrativ contestat, a ignorat și prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și a altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 august 2015 s-a admis cererea Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii și s-a suspendat, până la examinarea în fond, decizia nr. 3/45-47 din 19 mai 2015 adoptată de Consiliul municipal Chișinău „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Alexandru Lăpușneanu, 1 lit. A(01) (subsol), dlor Nicolae Dosca și Alexandru Dormenco”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Nicolae Dosca și Alexandru Dormenco, cu privire la contestarea actului administrativ, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 august 2015, ce a avut ca obiect suspendarea, până la examinarea cauzei în fond, a deciziei nr. 3/45-47 din 19 mai 2015 adoptată de Consiliul municipal Chișinău „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Alexandru Lăpușneanu, 1 lit. A(01) (subsol), dlor Nicolae Dosca și Alexandru Dormenco”.

La 23 decembrie 2015 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 19 iulie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din Chișinău din 27 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărîrea primei instanțe, sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material.

Invocă că instanțele inferioare de judecată au ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3) și (5) Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău cu nr. de ieșire 6745 (f.d. 107), copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 19 iulie 2016, se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari